

Sygn. akt V Ca 175/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSO Barbara Chłędowska
Sędzia:	SSO Małgorzata Moskwa (spr.)
Sędzia:	SSO Małgorzata Mazur
Protokolant:	st. sekr. sąd. Edyta Rak

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W.

o roszczenia z umowy renty lub dożywocia

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie XIII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S.

z dnia 27 lutego 2013 r. sygn. akt XIII C 154/13

oddala apelację.

VCa 175/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie XIII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w S. wyrokiem z dnia 27 lutego 2013 r. podwyższył rentę uzupełniającą ustaloną prawomocną ugodą, zawartą w dniu 14 października 1992 r. przed Sądem Wojewódzkim w Rzeszowie, sygn. akt I C 740/92, płaconą przez pozwanego Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. R. z kwoty 1.858,00 złotych do kwoty 3.422,49 zł miesięcznie, w terminie do dnia 5-go każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 lipca 2012 roku oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 939,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Rozstrzygnięcie powyższe sąd oparł na ustaleniach faktycznych, przytoczonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Od powyższego wyroku apelację wniósł pozwany Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. w W., domagając się jego uchylenia i oddalenia powództwa oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania.

Apelujący zarzucił naruszenie art. 444 § 2 k.c. w zw. z art. 907 § 2 k.c. poprzez przyjęcie, iż powód w przypadku wykonywania dotychczasowego zawodu uzyskiwałby miesięcznie wynagrodzenie w kwocie netto 4 tys. zł, a skutkiem czego jest uprawniony do uzyskiwania zwiększonej miesięcznie renty z tytułu ograniczonych możliwości zarobkowych w wysokości 3 422,49 zł. Podniósł w apelacji naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i oparcie wyroku na wyjaśnieniach powoda i jednym zaświadczeniu. Zdaniem apelującego przyznana powodowi dniu 11 czerwca 2012 roku podwyższona renta wyrównawcza w kwocie 1 858 zł naliczona w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia w kraju ogłoszonego przez Główny Urząd Statystyczny za ostatni rok, jest odpowiednia. Skarżący zakwestionował zasadność przyjęcia, że możliwości zarobkowania powodem zamykają się w kwocie wskazanej w zaświadczeniu przedłożonym przez powoda z firmy (...) sp. z o.o. w D..

Sąd Okręgowy rozważył co następuje:

Wbrew zarzutom apelującego, Sąd I Instancji nie naruszył zasad swobodnej oceny dowodów i przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i logicznie rozumując, wszechstronnie rozważył dowody zebrane w sprawie. W szczególności trafnie Sąd ocenił zeznania powoda korespondujące z zaświadczeniem wystawionym przez firmę (...) sp. z o.o. w D.. Nie doszło zatem do naruszenia przepisu art. 233 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 444 § 2 k.c. powód jako osoba, która częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej może żądać od pozwanego jako zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty, a w myśl art. 907 § 2 k.c. w razie zmiany stosunków każda ze stron może żądać zmiany wysokości renty. Zmiana wysokości renty wypłacanej powodowi jest uzasadniona w świetle powołanych przepisów, w sytuacji, gdy w postępowaniu dowodowym przeprowadzonym w sprawie Sąd ustalił, iż powód z zawodu spawacz stali nierdzewnych w chwili obecnej jest częściowo niezdolny do pracy i jego jedynym źródłem utrzymania jest renta inwalidzka otrzymywana z ZUS w kwocie 577,51 zł miesięcznie, a w firmy (...) Sp. z o.o. w D., zatrudniającej spawaczy posiadających uprawnienia do spawania stali nierdzewnych i innych stopów, jako spawacz z 30 letnim stażem pracy w tym zawodzie mógłby zarobić do 4.000,00 złotych netto

Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że brak podstaw w niniejszej sprawie do przyjęcia naliczenia wysokości renty uzupełniającej w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego z pominięciem hipotetycznego wynagrodzenia jakie powód uzyskiwałby pracując w swoim dotychczasowym zawodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2011 r. sygn. I PK 165/10).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanego na podstawie 385 k.p.c.